

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Obvodní soud pro Prahu 2 rozhodl soudkyně Mgr. Karolínou Šorbanovou ve věci

žalobce: **a) I. V. A. R. S. p. A.**, č. 00627770985
se sídlem Via IV Novembre 181 Prevalle, 250 80, Italská republika

b) IVAR CS spol. s r. o., IČO: 45276935,
se sídlem Velvarská 9, Podhořany, 277 51 Nelahozeves
oba zastoupeni Mgr. Robertem Plickou, advokátem
se sídlem Národní 58/32, 110 00 Praha 1

proti

žalované: **Česká republika – Ministerstvo spravedlnosti**
se sídlem Vyšehradská 16, Praha 2
jednající prostřednictvím **Úřadu pro zastupování státu ve věcech majetkových**
se sídlem Rašínovo nábřeží 390/42, Praha 2

o náhradu škody ve výši 1 523 284,92 Kč s příslušenstvím a 177 562 Kč s příslušenstvím

takto:

- I. Řízení se co do zaplacení částky ve výši 60 000 Kč s 8,05% úrokem z prodlení ročně z částky 60 000 Kč od 3. 9. 2017 do zaplacení žalobci b) zastavuje.
- II. Žaloba na zaplacení žalobci a) částky 1 523 284,92 Kč s 8,05% úrokem z prodlení ročně z částky 1 523 284, 92 Kč od 3. 9. 2017 do zaplacení se zamítá.
- III. Žaloba zaplacení žalobci b) částky ve výši 117 562 Kč s 8,05% úrokem z prodlení ročně z částky 117 562 Kč od 3. 9. 2017 do zaplacení se zamítá.

shodu s prvopisem potvrzuje Nikola Matesová.

- IV. Žalobci jsou povinni zaplatit žalované společně a nerozdílně náhradu nákladů řízení ve výši 600 Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobce a) se domáhá proti žalované zaplacení částky ve výši 1 523 284,92 Kč spolu se zákonným úrokem z prodlení, kdy žalovaná částka měla představovat odškodnění nemajetkové újmy, která vznikla žalobci a) na základě nezákonného rozhodnutí – usnesení Okresního soudu v Chomutově ze dne 21. 1. 2015 vydaném pod sp. zn. [REDAKCE] když bylo konstatováno rozsudkem Nejvyššího soudu České republiky ze dne 20. 7. 2016 pod sp. zn. [REDAKCE] že rozhodnutím Okresního soudu v Chomutově ze dne 21. 1. 2015 byl porušen zákon v ust. § 188 odst. 1 písm. b) trestního řádu ve spojení s ust. § 171 odst. 1, § 2 odst. 5, 6 a § 89 odst. 2 trestního řádu ve prospěch obviněného S [REDAKCE] M [REDAKCE]. Ve svých žalobních tvrzeních žalobce a) uvedl, že ve věci byla podána obžaloba k Okresnímu soudu v Chomutově na pana S [REDAKCE] M [REDAKCE] z důvodu, že v přesně nezjištěné době nejméně v období od 9. 1. 2012 do 24. 1. 2012 na své prodejně nabízel v rozporu se zákonem k prodeji nejméně 28 680 kusů svěrného šroubení na měděná potrubí v hodnotě 1 491 828 Kč, která byla vyhotovena v Číně a neoprávněně označenou ochrannou známkou IVAR, ke které přísluší výhradní právo žalobci a). Okresní soud pak dne 21. 1. 2015 vydal usnesení, kterým skutek postoupil Celnímu úřadu pro Ústecký kraj, které odůvodnil tak, že důkazy, které byly získané při kontrole provedené dne 24. 1. 2012 jsou dle názoru soudu v trestním řízení nepoužitelné. Usnesení bylo napadeno blanketní stížností okresního státního zástupce ze dne 26. 1. 2015. Později bez jakéhokoliv odůvodnění byla tato stížnost vzata zpět. Procesní kroky státního zástupce vzbudily pochybnosti o jeho nepodjatosti a odborném postupu ve věci. Jeho postup vykazoval evidentní znaky nepřezkoumatelné libovůle, která je v právním státě nepřípustná. Žalobci podali k rukám ministra spravedlnosti podnět k podání stížnosti pro porušení zákona, a ministr spravedlnosti pak podal tuto stížnost. O stížnosti bylo rozhodnuto Nejvyšším soudem ČR rozsudkem ze dne 20. 7. 2016, kdy v rozsudku Nejvyšší soud konstatoval, že usnesením Okresního soudu v Chomutově ze dne 21. 1. 2015 čj. [REDAKCE] [REDAKCE] byl porušen zákon ve prospěch S [REDAKCE] M [REDAKCE], dle žalobců se pak žalobci detailně seznámili s rozsudkem až dnem doručení písemného vyhotovení dne 2. 9. 2016. Dle žalobců pak nebyť nezákonného rozhodnutí došlo by k odsouzení S [REDAKCE] M [REDAKCE] ze spáchání daného přestupku. Nemajetková újma žalobce a) spočívala ve skutečnosti, že docházelo k porušování práva žalobce a) k ochranné známce, aniž by došlo k potrestání takového jednání. Žalobce a) tak utrpěl újmu poškození průmyslových práv a utrpěl nemateriální újmu spočívající v tom, že proti neoprávněnému zásahu třetí osoby do práv žalobce a) nebylo jakkoliv zabráněno, což má nezvratný dopad na poškození dobrého jména žalobce a), jelikož byly na trh uváděny výrobky označené ochrannou známkou žalobce a), aniž by pak vykazovaly takovou kvalitu, jakou zákazníci a obchodní partneři žalobce a) vzhledem k dlouhodobému renomé společnosti očekávají. Nemateriální újma pak byla způsobena rovněž tím, že prostřednictvím státu byl zaslán jasný vzkaz o tom, že porušování průmyslových práv žalobce a) může na území ČR docházet beztrestně, aniž by zde hrozila skutečná újma pro ty osoby, které tak hodlají činit. Nemateriální újma byla vyčíslena dle znaleckého posudku, na základě něhož byla pro účely daného trestního řízení stanovena cena nehmotného majetku žalobce a), přičemž cena nehmotného majetku byla ke dni ocenění ohodnocena na cenu [REDAKCE] EUR, což přepočtem kurzu ke dni zaslání uplatnění nároku na náhradu škody činí hodnotu ve výši [REDAKCE] Kč, kdy poškozená jako adekvátní zadostiučinění za nemajetkovou újmu vidí 1% této hodnoty. Žalobkyně b) svoji materiální škodu ve výši 177 562 Kč, kterou snížila o částku 60 000 Kč na základě svého částečného zpětvzetí spolu se zákonným úrokem z prodlení, spatřovala v nákladech za právní zastoupení

shodu s prvopisem potvrzuje Nikola Matesová.

žalobkyně b) v trestním řízení vedeném u Okresního soudu v Chomutově pod sp. zn. [REDAKCE], náklady právního zastoupení odpovídají třinácti úkonům právní služby s tarifní hodnotou dle § 10 odst. 3 písm. b) advokátního tarifu ve výši 10 000 Kč, čemuž odpovídá odměna ve výši 1 500 Kč za každý úkon právní služby, kdy v souvislosti s poskytnutím právní služby žalobci a), který má sídlo mimo Českou republiku bylo potřebné použít cizího jazyka v uplatnění práva žalobce a) a proto žalobce b) uplatňuje v souladu s ust. § 12 odst. 1 advokátního tarifu zvýšení mimosmluvní odměny na trojnásobek hodnoty jednoho úkonu právní služby, kdy celková částka činí 58 500 Kč za 13 úkonů po zvýšení hodnoty na trojnásobek mimosmluvní odměny, jednotlivé úkony pak byly převzetí zastoupení, přihlášení poškozeného s nárokem na náhradu škodu v trestním řízení, vyjádření poškozeného k nezákonnosti usnesení soudu ze dne 21. 1. 2015, doplnění stížnosti ze dne 9. 2. 2015 adresované Krajskému soudu v Ústí nad Labem, podnět k podání stížnosti pro porušení zákona, účast při veřejném zasedání u Nejvyššího soudu dne 20. 7. 2016, porady s klientem přesahující jednu hodinu ve dnech 12. 2. 2015, 5. 2. 2015, 4. 3. 2015, 13. 1. 2016, 28. 1. 2016, 18. 7. 2016, spolu s třinácti paušálními náhradami po 300 Kč. Zároveň žalobce b) požadoval majetkovou škodu ve výši odpovídající zaplacenému soudnímu poplatku ve výši 42 058 Kč v řízení vedeném u Městského soudu v Praze pod sp. zn. [REDAKCE], kdy žalobce b) vzhledem k tomu, že nedošlo k odsouzení S [REDAKCE] M [REDAKCE] byl nucen podat žalobu proti této osobě u Městského soudu v Praze. Dle žalobce, i kdyby soud v trestním řízení nakonec S [REDAKCE] M [REDAKCE] nestanovil povinnost uhradit žalobcům uplatněnou škodu v trestním řízení a odkázal žalobce na tzv. adhezní řízení, pak ovšem v takovém případě by žalobce a) nemusel vynakládat další náklady na uhrazení soudního poplatku, jelikož soudní poplatek v případě adhezního řízení žalobce není povinen hradit. Zároveň u nákladů za právní zastoupení požadoval 21% DPH.

2. Žalovaná ve svém vyjádření uvedla, že učinila nespornou, že žalobci se obrátili na žalovanou se svým nárokem dne 1. 3. 2017, a to jednak s nárokem na zadostiučinění ve výši 1 521 347 Kč, a dále s nárokem ve výši 165 946 Kč, a to na nákladech právního zastoupení ve výši 63 888 Kč, nákladech na znalecký posudek ve výši 60 000 Kč a na nákladech na soudní poplatek v řízením vedeném u Městského soudu v Praze pod sp. zn. [REDAKCE] ve výši 42 058 Kč. Žalovaná rovněž nespороvala, že je zde dáno nezákonné rozhodnutí ve smyslu § 8 odst. 1 zák. č. 82/1998 Sb., kterým je usnesení Okresního soudu v Chomutově ze dne 21. 1. 2015, čj. [REDAKCE]. Ve vztahu k žalobci a) pak žalovaná výslovně sporovala příčinnou souvislost mezi odpovědnostním titulem a tvrzenou újmou na straně žalobce a), kdy má za to, že újma žalobci nevznikla v důsledku vydání nezákonného rozhodnutí, nýbrž v důsledku jednání S [REDAKCE] M [REDAKCE]. V této souvislosti žalovaná také připomíná, že při posuzování nároku stojí zásadně v pozici tzv. posledního dlužníka, kromě toho žalovaná činí sporný vznik újmy a její výše na straně žalobce a) v důsledku vydání nezákonného rozhodnutí. Dále má žalovaná za to, že nárok ve vztahu k nemajetkové újmě je promlčen. Je-li podmínkou pro uplatnění práva na náhradu škody zrušení rozhodnutí, běží promlčecí doba ode dne doručení, oznámení zrušovacího rozhodnutí. Žalobci sice uvedli, že rozsudek Nejvyššího soudu ČR ze dne 20. 7. 2016 byl jejich právnímu zástupci doručen dne 2. 9. 2016, z obsahu žaloby, však vyplývá, že právní zástupce žalobce byl osobně účasten veřejného zasedání u Nejvyššího soudu ČR dne 20. 7. 2016, kdy došlo k vyhlášení tohoto rozsudku, dle žalované od tohoto okamžiku žalobci počala plynout promlčecí doba, která skončila 20. ledna 2017. Byl-li nárok na náhradu nemajetkové újmy předběžně uplatněn u žalované dne 1. 3. 2017, stalo se tak po uplynutí promlčecí doby. Zároveň uvedla, že pokud by se soud neztotožnil s námitkou promlčení, pak je promlčen nárok minimálně v částce 1 937,92 Kč, který představuje rozdíl mezi částkou žalovanou a částkou, která byla mimosoudně uplatněna. Ve vztahu k nákladům právního zastoupení žalovaná uvedla, že i kdyby nedošlo k vydání nezákonného rozhodnutí, nelze učinit závěr, že by obviněný M [REDAKCE] byl pro stíhanou trestnou činnost pravomocně

odsouzen a že by žalobci b) byla přiznána náhrada nákladů vynaložených v trestním řízení. Navíc nelze vyloučit, že by byl žalobce b) odkázán se svým nárokem do civilního řízení a o jeho nákladech by tak v trestním řízení nebylo vůbec rozhodováno. Z těchto důvodů žalovaná výslovně sporovala příčinnou souvislost mezi nezákonným rozhodnutím a tvrzenou škodou. Žalovaná rovněž sporovala vznik a výši škody na straně žalobce b) mající svůj původ v nezákonném rozhodnutí a účelnost tvrzených nákladů, když jednak mimosoudně byla žádána náhrada pouze za 11 úkonů, kdy v trestním řízení nedošlo k žádné změně do podání kompenzační žaloby, tak s ohledem na skutečnost, že v předmětné věci vůbec nedošlo ke konání hlavního líčení, tudíž považuje drtivou většinu úkonů za neúčelné zejména pak neúměrné množství porad. Ve vztahu k ceně za znalecký posudek ve výši 60 000 Kč žalovaná sporovala příčinnou souvislost této škody s nezákonným rozhodnutím. Stejná situace byla u zaplaceného soudního poplatku, kde je sporována příčinná souvislost.

3. Soud v první řadě ve výroku I. rozhodl o zastavení řízení, co do částky 60 000 Kč s příslušenstvím s ohledem na zpětvzetí žaloby ze strany žalobce b), a to v souladu s ust. § 96 odst. 2 občanského soudního řádu.
4. Mezi účastníky nebylo sporu, že žalobci se obrátili na žalovanou dne 1. 3. 2017 s náhradou škody, a to jednak s nárokem na zadostiučinění ve výši 1 521 347 Kč, a dále s nárokem ve výši 165 946 Kč, a to na nákladech právního zastoupení ve výši 63 888 Kč, nákladech na znalecký posudek ve výši 60 000 Kč a na nákladech na soudní poplatek v řízením vedeném u Městského soudu v Praze pod sp. zn. [REDAKCE] ve výši 42 058 Kč.
5. Z obsahu trestního spisu Okresního soudu v Chomutově sp. zn. [REDAKCE] soud zjistil, že dne 13. 1. 2014 státní zástupce podal obžalobu na osobu S [REDAKCE] M [REDAKCE] který měl v přesně nezjištěné době nejméně v období od 9. 1. 2012 do 24. 1. 2012 na své prodejně v rozporu se zákonem o ochranných známkách v prostorách uvedené prodejny skladovat a nabízet k prodeji nejméně 28 680 kusů svěrného šroubení na měděná potrubí v hodnotě 1 491 828 Kč, která byla vyhotovena v Číně a neoprávněně označena ochrannou známkou IVAR, ke které přísluší výhradní právo společnosti I. V. A. R. S. p. A. Čímž měl spáchat přečin porušení práv k ochranné známce a jiným označením podle § 268 odst. 1, 3 písm. b) trestního zákoníku. Při neveřejném zasedání dne 21. 1. 2015 soud vydal usnesení, kterým věc postoupil Celnímu úřadu pro Ústecký kraj, kdy Okresní soud v Chomutově mimo jiné uvedl, že celní orgán již dne 17. 1. 2012 měl podklady takového rozsahu, ze kterých plynulo odůvodněné podezření ze spáchání nejméně trestného činu dle § 268 odst. 1 trestního zákoníku a současně měl dostatečný časový prostor, aby si vyžádal souhlas s provedením prohlídky nebytových prostor k zajištění předmětných padělků tak, jak to ukládá trestní řád, kdy k samotné faktické kontrole došlo až dne 24. 1. 2012. V případě, že je dáno odůvodněné podezření ze spáchání trestného činu, nesmí svévolným využitím oprávněný provádět kontrolu nebo jiným výkonem pravomoci příslušného orgánu podle zvláštního zákona obcházet podmínky dle trestního řádu pro provedení domovní prohlídky či prohlídky jiných prostor a pozemků. Z těchto důvodů, kdy nelze přihlídnout ani k obsahu svědeckých výpovědí, a pro absenci použitelnosti zásadních důkazů ve věci zajištěných nelze rozhodnout o vině obviněného, vzhledem ke skutečnosti, že zajištěné výrobky svěrného šroubení jsou však použitelné jako důkaz ve správním řízení, byla věc postoupena Celnímu úřadu pro Ústecký kraj. Proti tomuto usnesení si podal stížnost státní zástupce dne 26. 1. 2015, věc byla předložena Krajskému soudu v Ústí nad Labem 3. 2. 2015. Zároveň se poškozená vyjádřila k nezákonnosti usnesení Okresního soudu v Chomutově ze dne 21. 1. 2015 podáním ze dne 9. 2. 2015. Dne 4. 2. 2015 státní zástupce vzal stížnost zpět. Krajský soud v Ústí nad Labem dne 17. 2. 2015 vzal na vědomí zpětvzetí stížnosti státního zástupce. Žalobci podali stížnost proti usnesení soudu ze dne 21. 1. 2015, tato stížnost byla Krajským soudem v Ústí nad

shodu s prvopisem potvrzuje Nikola Matesová.

Labem dne 2. dubna 2015 zamítnuta, když byla podána opožděně a osobou neoprávněnou. Ministr spravedlnosti dne 11. 5. 2016 podal k Nejvyššímu soudu stížnost pro porušení zákona proti pravomocnému usnesení Okresního soudu v Chomutově ze dne 21. 1. 2015, čj. [REDAKCE], [REDAKCE], při veřejném zasedání dne 20. července 2016, při kterých byla přítomna mimo jiné zmocněnkyně poškozené společnosti IVAR CS spol. s r. o., pak Nejvyšší soud v Brně rozhodl, že usnesením Okresního soudu v Chomutově ze dne 21. 1. 2015 byl porušen zákon dle § 188 odst. 1 písm. b) trestního řádu ve spojení s ust. § 171 odst. 1, § 2 odst. 5, 6 a § 8 odst. 2 trestního řádu ve prospěch obviněného S [REDAKCE] M [REDAKCE]

6. Z podmětu podání stížnosti pro porušení zákona ze dne 3. 2. 2016 soud zjistil, že žalobci podali k ministru spravedlnosti podnět k podání stížnosti pro porušení zákona, ke kterému mělo dojít usnesením Okresního soudu v Chomutově.
7. Ze znaleckého posudku č. 329-14 soud zjistil, že žalobci si nechali vypracovat znalecký posudek na ohodnocení nehmotného majetku ochranné známky, znalec vypočetl hodnotu ocenění mezinárodní ochranné známky [REDAKCE] a kombinované a přihlášky ochranné známky společenství [REDAKCE] slovní, kdy k datu ocenění, tj. ke dni 12. 7. 2011 byla cena 5 637 620 EUR v přepočtu na 136 712 285 Kč.
8. Z potvrzení o poradě advokáta a klienta má soud za prokázané, že advokát realizoval s žalobcem b) porady ve dnech 28. 1. 2016, 13. 1. 2016, 18. 7. 2016, 23. 2. 2017, 12. 1. 2015, 5. 2. 2015, 4. 3. 2015, kdy každá trvala přes 1 hodinu.
9. Z rozsudku Vrchního soudu v Praze ze dne 17. července 2018 soud zjistil, že žalobce a) podal žalobu proti S [REDAKCE] M [REDAKCE] a to z důvodu zneužití slovní ochranné známky Evropské unie IVAR a zneužití mezinárodní ochranné známky kombinované, kdy žalovaný S [REDAKCE] M [REDAKCE] dovezl na území České republiky svěrné šroubení na potrubí, které bylo označeno chráněným označením IVAR. Žalobce a) se domáhal kromě ochrany práv vlastníka ochranných známek i ochrany proti nekalému soutěžnímu jednání z důvodu, že došlo k parazitování na pověsti výrobku žalobce a zaměnitelnosti těchto výrobků s originálními výrobky žalobce. Žalobce se domáhal práva na náhradu škody, vydání bezdůvodného obohacení a zadostiučinění přičemž při stanovení výše nároku vycházel ze znaleckého posudku č. 329-14 soudního znalce Ing. Vladimíra Čmejly. Při ceně 52 Kč za kus, za kterou prodával své výrobky žalobce a) a výši 30 000 kusů závadných výrobků tvoří licenční poplatek částku 15 288 Kč, dvojnásobná výše tak činí 30 576 Kč, čemuž by odpovídalo přiměřené zadostiučinění. Bezdůvodné obohacení tvoří též částku 30 576 Kč, dále se domáhal náhrady škody, kdy na ztrátu zisku kvalifikoval znalec ve znaleckém posudku částkou 780 000 Kč zároveň požadoval i zákonné úroky z prodlení. Odvolací soud potvrdil rozsudek soudu prvního stupně ve výroku II., jímž byla zamítnuta žaloba o zaplacení 200 000 Kč s příslušenstvím, když řízení ve vztahu k zamítnuté částce 603 816 Kč bylo zastaveno v odvolacím řízení, a prvostupňový rozsudek byl změněn ve výroku III. ohledně náhrady nákladů řízení, které byly přiznány právnímu zástupci žalobce ve výši 86 551 a to poměrně dle jeho úspěchu ve věci (v nákladech je zahrnuta i alikvotní část soudního poplatku ve výši 1 867 Kč). Žalovanému v rámci rozsudku soudu prvního stupně byla uložena povinnost zaplatit částku 37 336 Kč, co do zbytku byla žaloba zamítnuta. Soud prvního stupně žalobě vyhověl, když ve svých závěrech uvedl, že v řízení bylo prokázáno jednání žalovaného, při stanovení výše bezdůvodného obohacení a náhrady škody soud vyšel z počtu prodaných kusů zboží a výši nároku stanovil stejným způsobem jako u zadostiučinění, které přiznal ve výši 30 576 Kč, kdy vycházel z licenčního poplatku ve výši 15 228 Kč při počtu 30 kusů závadných výrobků a ceně 52 Kč za rok, pokud pak došlo k zadržení 28 683 kusů zboží, nemohl v tomto rozsahu vzniknout žalovanému žádný majetkový prospěch a soud shledal

shodu s prvopisem potvrzuje Nikola Matesová.

nárok žalobce důvodným v rozsahu dvojnásobku licenčního poplatku za prodané zboží v počtu 3 317 kusů, což je částka 1 690 Kč a dvojnásobek 3 380 Kč. U požadavku náhrady škody, že žalovaný nenakoupil předmětné zboží od žalobce, ale nakoupil padělků od jiných výrobců, soud poukázal na předpoklady ke vzniku odpovědnosti za škodu a dovedl, že vzhledem k tomu, že v předmětné věci bylo zjištěno, že z nakoupeného zboží v počtu 32 000 kusů bylo 28 683 kusů padělků zadrženo a nebylo žalovaným umístěno na trh, neshledal soud tvrzenou příčinnou souvislost mezi vznikem škody spočívajícím v nemožnosti umístění originálního zboží vyrobeného žalobcem na trh a tvrzenou vzniklou škodu způsobenou zajištěným zbožím. Odvolací soud pak v souvislosti s tvrzením o vzniku škody se získáním 28 683 kusů padělků považoval závěry soudu prvního stupně za správné. Soud rozsudek soudu prvního stupně jako věcně správný potvrdil, rozsudek je pravomocný.

10. Jiných důkazů soud již neprováděl, když byl dostatečně zjištěn skutkový stav pro rozhodnutí soudu ve věci samé, proto návrhy důkazů -články z internetu ze dne 16. 3. 2017, 29. 4. 2016, výslechy zaměstnanců žalobce a) O ██████ K█████ a dalších, znaleckým posudkem číslo 329/14, fakturou za znalecký posudek ve výši 60 000 Kč a výpisem z účtů žalobců na zaplacení částky 60 000 Kč zamítl.
11. Podle § 1 odst. 1 zákona č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem a o změně zákona České národní rady č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád), stát odpovídá za podmínek stanovených tímto zákonem za škodu způsobenou při výkonu státní moci. Podle § 2 cit. zák. odpovědnosti za škodu podle tohoto zákona se nelze zprostit.
12. Podle § 5 zák. č. 82/1998 Sb. stát odpovídá za podmínek stanovených tímto zákonem za škodu, která byla způsobena a) rozhodnutím, jež bylo vydáno v občanském soudním řízení, ve správním řízení, v řízení podle soudního řádu správního nebo v řízení trestním, b) nesprávným úředním postupem.
13. Dle § 7 odst. 1 zákona č. 82/1998 Sb., právo na náhradu škody způsobené nezákonným rozhodnutím mají účastníci, ve kterém bylo vydáno rozhodnutí, z něhož jim vznikla škoda.
14. Dle § 8 odst. 1 zákona č. 82/1998 Sb., nárok na náhradu škody způsobené nezákonným rozhodnutím lze, není-li dále stanoveno jinak, uplatnit pouze tehdy, pokud pravomocné rozhodnutí bylo pro nezákonnost zrušeno nebo změněno příslušným orgánem. Rozhodnutím tohoto orgánu je soud rozhodující o náhradě škody vázán.
15. Dle § 13 odst. 2 zákona č. 82/1998 Sb., právo na náhradu škody má ten, jemuž byla nesprávným úředním postupem způsobena škoda.
16. Dle § 31 odst. 1,2 zákona č. 82/1998 Sb. náhrada škody zahrnuje takové náklady řízení, které byly poškozeným účelně vynaloženy na zrušení nebo změnu nezákonného rozhodnutí nebo na nápravu nesprávného úředního postupu. Náhradu nákladů řízení může poškozený uplatnit jen tehdy, jestliže neměl možnost učinit tak v průběhu řízení na základě procesních předpisů, anebo jestliže mu náhrada nákladů takto již nebyla přiznána.
17. Dle § 32 odst. 1 zákona č. 82/1998 Sb., nárok na náhradu škody podle tohoto zákona se promlčí za tři roky ode dne, kdy se poškozený dozvěděl o škodě a o tom, kdo za ni odpovídá. Je-li podmínkou pro uplatnění práva na náhradu škody zrušení rozhodnutí, běží promlčecí doba ode dne doručení (oznámení) zrušovacího rozhodnutí. Dle odst. 3 nárok na náhradu nemajetkové újmy podle tohoto zákona se promlčí za 6 měsíců ode dne, kdy se poškozený dozvěděl o vzniklé nemajetkové újmě, nejpozději však do deseti let ode dne, kdy nastala

shodu s prvopisem potvrzuje Nikola Matesová.

právní skutečnost, se kterou je vznik nemajetkové újmy spojen. Vznikla-li nemajetková újma nesprávným úředním postupem podle § 13 odst. 1 věty druhé a třetí nebo § 22 odst. 1 věty druhé a třetí, neskončí promlčecí doba dříve než za 6 měsíců od skončení řízení, v němž k tomuto nesprávnému úřednímu postupu došlo.

18. Po právní stránce posoudil soud předmětnou věc podle § 5 písm. a) a b), § 7, § 8 § 13 odst.2, § 31 odst.1,2, § 32 odst.1 zákona č. 82/1998 Sb., když se žalobce a) po žalované domáhal zaplacení nemajetkové újmy za 1 523 284,92 Kč spolu se zákonným úrokem z prodlení představující odškodnění nemajetkové újmy vzniklé na základě nezákonného rozhodnutí – usnesení Okresního soudu v Chomutově ze dne 21. 1. 2015 vydaném pod sp. zn. [REDAKCE]. Nemajetková újma žalobce a) spočívala ve skutečnosti, že docházelo k porušování práva žalobce a) k ochranné známce, aniž by došlo k potrestání takového jednání. Žalobce a) tak utrpěl újmu poškození průmyslových práv a utrpěl nemateriální újmu spočívající v tom, že proti neoprávněnému zásahu třetí osoby do práv žalobce a) nebylo jakkoliv zabráněno, což má nezvratný dopad na poškození dobrého jména žalobce a), jelikož byly na trh uváděny výrobky označené ochrannou známkou žalobce a), aniž by pak vykazovaly takovou kvalitu, jakou zákazníci a obchodní partneři žalobce a) vzhledem k dlouhodobému renomé společnosti očekávají. Žalobce b) svoji materiální škodu ve výši 117 562 Kč spatřoval v nákladech za právní zastoupení žalobce b) v trestním řízení vedeném u Okresního soudu v Chomutově pod sp. zn. [REDAKCE] ve výši 75 504 Kč, částka ve výši 42 058 Kč odpovídala zaplacenému soudnímu poplatku v řízení vedeném u Městského soudu v Praze pod sp. zn. [REDAKCE].
19. V řízení bylo prokázáno, že žalobce svůj nárok u žalované předběžně uplatnil ve smyslu § 14 odst. 1, 3 zák. č. 82/1998 Sb. (nároku nebylo vyhověno), proto věc může být projednána před soudem (§ 15 odst. 2 zák. č. 82/1998 Sb.).
20. Odpovědnost státu za škodu podle zákona č. 82/1998 Sb. nastává, jsou-li splněny současně tři podmínky: 1) existence nezákonného rozhodnutí nebo nesprávného úředního postupu, 2) vznik škody a 3) příčinná souvislost mezi nezákonným rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem a vznikem škody. Existence těchto podmínek musí být bezpečně prokázána, přičemž důkazní břemeno leží na poškozeném.
21. V řízení bylo v první řadě zjištěno, že rozsudkem Nejvyššího soudu České republiky ze dne 20. 7. 2016 pod sp. zn. [REDAKCE] bylo konstatováno porušení zákona v ust. § 188 odst. 1 písm. b) trestního řádu ve spojení s ust. § 171 odst. 1, § 2 odst. 5, 6 a § 89 odst. 2 trestního řádu ve prospěch obviněného S [REDAKCE] M [REDAKCE] a to rozhodnutím Okresního soudu v Chomutově ze dne 21.1.2015, č.j. [REDAKCE] tedy byla naplněna podmínka nezákonnosti rozhodnutí ve smyslu ust. § 8 odst.1 Z.č. 82/1998 Sb. V postupu státního zástupce, který vzal zpět stížnost do rozhodnutí Okresního soudu v Chomutově ze dne 21.1.2015, č.j. [REDAKCE] soud neshledal nesprávný úřední postup, když postup státního zástupce se projevil ve skutečnosti, že nezákonné rozhodnutí nabylo právní moci a později jeho nezákonnost byla konstatována Nejvyšším soudem, tudíž jeho postup se odrazil v rozhodnutí, které nabylo právní moci. Za těchto okolností soud posuzoval celou věc z pohledu nezákonného rozhodnutí.
22. Ve vztahu k nároku žalobkyně a) na zadostiučinění nemajetkové újmy ve výši 1 523 284,92 Kč se soud zabýval vznesenou námitkou promlčení nároku. Nárok na náhradu nemajetkové újmy podle tohoto zákona se promlčí za 6 měsíců ode dne, kdy se poškozený dozvěděl o vzniklé nemajetkové újmě, nejpozději však do deseti let ode dne, kdy nastala právní skutečnost, se kterou je vznik nemajetkové újmy spojen. V řízení bylo zjištěno, že žalobci od počátku měli za to, že naříkané rozhodnutí je nezákonné, nejpozději se žalobci dozvěděli o

shodu s prvopisem potvrzuje Nikola Matesová.

nezákonnosti tohoto rozhodnutí při jednání Nejvyššího soudu dne 20.7. 2016, kterému byl přítomen jejich právní zástupce, který činil veškeré procesní kroky v trestním řízení a podal podnět Ministru spravedlnosti ČR. Soud má za to, že od tohoto dne počala běžet zákonná šestiměsíční lhůta k projednání nároku. Nárok u žalované byl uplatněn dne 1.3.2017, po uplynutí této lhůty, tudíž ani nemohlo dojít ke stavení lhůty ve smyslu ust. § 35 odst.1 zákona č. 82/1998 Sb., pokud žaloba k soudu byla podána dne 1.9.2017, došlo to pak po uplynutí promlčecí lhůty a žalobu je nutné zamítnout, aniž by soud zkoumal existenci vzniku škody a příčinné souvislosti mezi nezákonným rozhodnutím a vznikem škody na straně žalobce a). Názor žalobce, že počátek promlčecí lhůty je nutné stanovit až od doručení písemného vyhotovení rozhodnutí Nejvyššího soudu právnímu zástupci žalobce, tj. ode dne 2.9.2016, kdy poukazoval na rozhodnutí NS ze dne 27.12.2012 sp.zn. 30 Cdo 962/2012. Zmiňované rozhodnutí vázalo počátek běhu promlčecí lhůty na právní moc zprošťujícího rozhodnutí, což v žádném případě podepsaný soud nerozporuje a jeho závěr pak s tímto i plně koresponduje, neb právní moc rozsudku Nejvyššího soudu je rovněž stanovena ke dni 20.7.2016.

23. Soud se dále zabýval námitkou žalobců, že vznesená námitka promlčení ze strany žalované je v rozporu s dobrými mravy a proto by k ní soud neměl přihlížet. Smyslem institutu promlčení je v případě nároku na odškodnění nemajetkové újmy po státu motivovat poškozeného k včasnému výkonu jeho subjektivních občanských práv tak, aby nedocházelo k dlouhotrvajícím právním vztahům. Výkon práva namítat promlčení uplatněného nároku může být shledán v rozporu s dobrými mravy, bylo-li toliko prostředkem umožňujícím poškodit jiného účastníka právního vztahu, zatímco dosažení vlastního smyslu a účelu sledovaného právní normou by zůstalo vedlejší a z hlediska jednajícího by bylo bez významu. Jednalo by se tak sice o výkon práva, který je formálně se zákonem v souladu, avšak šlo by o výraz zneužití tohoto subjektivního práva na úkor druhého účastníka a tedy o výkon v rozporu s dobrými mravy. Tyto okolnosti by přitom musely být naplněny v natolik výjimečné intenzitě, aby byl odůvodněn tak významný zásah do principu právní jistoty, jakým je odepření práva uplatnit námitku promlčení (srovnej k tomu usnesení Nejvyššího soudu ze dne 18.4.2012 sp.zn. 30 Cdo 2699/2011). Je nutné uvést, že žalovaná v řízení nevystupuje ze své vrchnostenské pozice, ale je účastníkem řízení jako každá jiná fyzická či právnická osoba. Dobrým mravům zásadně neodporuje, namítá-li někdo promlčení práva uplatňovaného vůči němu, neboť institutu promlčení přispívá k jistotě v právních vztazích a je institutem zákonným a tedy i použitelným ve vztahu k jakémukoliv právu, které se podle zákona promlčuje. Korektiv dobrých mravů se uplatní především tam, kde by ztráta nároku byla příliš citelnou újmou ve srovnání s následky, jež měly být odstraněny, a s postupem poškozeného při jejich uplatňování. Soud za situace, kdy žalobci byli po celou dobu trestního řízení zastoupeni advokátem, tedy měli prostřednictvím advokáta mít povědomí o promlčecích lhůtách, pak námitku promlčení vznesenou žalovanou nepovažuje v rozporu s dobrými mravy či zjevné zneužití práva ze strany první žalované ve smyslu ust. § 8 Z. č.89/2012 Sb., občanského zákoníku (dále jen OZ) tak, aby ji považoval za neplatnou. Uplatnění promlčecí námitky by se přičilo dobrým mravům jen v těch výjimečných případech, kdyby bylo zneužitím tohoto práva na úkor účastníka, který marné uplynutí promlčecí doby nezavinil, a vůči němuž by za takové situace zánik nároku na plnění v důsledku uplynutí promlčecí doby byl nepřiměřeně tvrdým postihem ve srovnání s rozsahem a charakterem jím uplatňovaného práva a s důvody, pro které své právo neuplatnil včas (srovnej rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 22.8.2002 sp.zn. 25Cdo 1839/200, usnesení Nejvyššího soudu ze dne 28.11.2011 sp.zn. 25Cdo 2905/99). Vzhledem k tomu, že žalobci ani netvrdili, že bez své viny nemohli nárok uplatnit dříve, když soud dospěl k závěru, že žalobcům objektivně ničeho nebránilo obrátit se se svým nárokem na soud, nepovažoval námitku promlčení za neplatnou pro její rozpor s dobrými mravy a žalobu v této části zamítl, když dospěl k závěru, že nárok žalobce a) je

promlčen a nezabýval se tak dále skutečnostmi, zda byla splněny základní předpoklady pro úspěšnost žaloby co do odškodnění nemateriální újmy. Nad rámec shora uvedeného, tak jak byla ze strany žalobkyně a) tvrzena nemajetková spočívající ve skutečnosti, že došlo k porušení práv žalobkyně a) k ochranné známce, poškození dobrého jména, poškození průmyslových práv, v uvádění nekvalitních výrobků na trh, má soud navíc bez dalšího za to, že tato nemajetková újma mohla žalobkyni a) vzniknout pouze a jediné v příčinné souvislosti s jednáním samotného S ██████ M ██████ nikoliv žalované.

24. U nároku na odškodnění materiální újmy ve výši 117 562 Kč spatřovaných v nákladech za právní zastoupení žalobce b) v trestním řízení vedeném u Okresního soudu v Chomutově pod sp. zn. ██████ ve výši 75 504 Kč a dále v částce ve výši 42 058 Kč odpovídajícím zaplacenému soudnímu poplatku v řízení vedeném u Městského soudu v Praze pod sp. zn. ██████ ██████ dospěl k následujícím závěrům. Náklady právního zastoupení odpovídají třinácti úkonům právní služby s tarifní hodnotou dle § 10 odst. 3 písm. b) advokátního tarifu ve výši 10 000 Kč, čemuž odpovídá odměna ve výši 1 500 Kč za každý úkon právní služby, kdy v souvislosti s poskytnutím právní služby žalobci a), který má sídlo mimo Českou republiku bylo potřebné použít cizího jazyka v uplatnění práva žalobce a) a proto žalobce b) uplatňuje v souladu s ust. § 12 odst. 1 advokátního tarifu zvýšení mimosmluvní odměny na trojnásobek hodnoty jednoho úkonu právní služby, kdy celková částka činí 58 500 Kč za 13 úkonů po zvýšení hodnoty na trojnásobek mimosmluvní odměny, jednotlivé úkony pak byly převzetí zastoupení, přihlášení poškozeného s nárokem na náhradu škodu v trestním řízení, vyjádření poškozeného k nezákonnosti usnesení soudu ze dne 21. 1. 2015, doplnění stížnosti ze dne 9. 2. 2015 adresované Krajskému soudu v Ústí nad Labem, podnět k podání stížnosti pro porušení zákona, účast při veřejném zasedání u Nejvyššího soudu dne 20. 7. 2016, porady s klientem přesahující jednu hodinu ve dnech 12. 2. 2015, 5. 2. 2015, 4. 3. 2015, 13. 1. 2016, 28. 1. 2016, 18. 7. 2016, spolu s třinácti paušálními náhradami po 300 Kč a 21% DPH. Dle § 31 1, 2 Z.č. 82/1998 Sb., náhrada škody zahrnuje takové náklady řízení, které byly poškozeným účelně vynaloženy na zrušení nebo změnu nezákonného rozhodnutí nebo na nápravu nesprávného úředního postupu. Náhradu nákladů řízení může poškozený uplatnit jen tehdy, jestliže neměl možnost učinit tak v průběhu řízení na základě procesních předpisů, anebo jestliže mu náhrada nákladů takto již nebyla přiznána. Ve vztahu k uvedeným nákladům (převzetí zastoupení, přihlášení poškozeného s nárokem na náhradu škodu v trestním řízení), tyto náklady žalobce učinil v trestním řízení vedeném u OS v Chomutově pod sp.zn. ██████ na základě nikoliv nezákonného rozhodnutí, ale z důvodu činnosti stíhaného S ██████ M ██████ kdy nebyl jeho jednání, žalobci by se nepřipojili do trestního řízení s nárokem na náhradu škody, tudíž jejich náklady za právní zastoupení vznikly v příčinné souvislosti nikoliv z důvodu postupu žalované, ale osoby obviněné. Soud má tak zato, že vynaložené náklady za právní zastoupení nejsou v příčinné souvislosti s nezákonným rozhodnutím. Náklady -Vyjádření poškozeného k nezákonnosti usnesení soudu ze dne 21. 1. 2015, doplnění stížnosti ze dne 9. 2. 2015 adresované Krajskému soudu v Ústí nad Labem, účast při veřejném zasedání u Nejvyššího soudu dne 20. 7. 2016, porady s klientem přesahující jednu hodinu ve dnech 12. 2. 2015, 5. 2. 2015, 4. 3. 2015, 13. 1. 2016, 28. 1. 2016, 18. 7. 2016 pak nelze shledat za náklady, které by žalobci účelně vynaložili na změnu či zrušení nezákonného rozhodnutí, kdyby na podkladě těchto úkonů došlo ke zrušení nezákonného rozhodnutí, tudíž ani tyto nejsou v příčinné souvislosti s tímto rozhodnutím. Soud se pak zabýval, zda jediným účelně vynaloženým nákladem vzniklým v souvislosti s nezákonným rozhodnutím a vynaloženým za účelem jeho zrušení, pak není podnět k ministru spravedlnosti, avšak dospěl k závěru, že nikoliv, když stížnost pro porušení zákona dle § 266 odst. 1 tr. řádu proti pravomocnému rozhodnutí soudu nebo státního zástupce, jímž byl porušen zákon nebo které bylo učiněno na podkladě vadného postupu řízení, může podat pouze ministr spravedlnosti u Nejvyššího soudu. Tedy jen tento je oprávněn k této

shodu s prvopisem potvrzuje Nikola Matesová.

stížnosti a v tomto směru závisí pouze na rozhodnutí ministra a jeho vůli, zda stížnost bude podána. Za této situace i v tomto případě má soud za to, že ve vztahu k podnětu ministru spravedlnosti se nejedná o takové náklady řízení, které byly poškozeným účelně vynaloženy na zrušení nebo změnu nezákonného rozhodnutí.

25. Ohledně nároku majetkové škody ve výši 42 058 Kč odpovídajícímu zaplacenému soudnímu poplatku v řízení vedeném u Městského soudu v Praze pod sp. zn. [REDAKCE], kdy žalobci se svého nároku na náhradu škody museli proti obviněnému M. [REDAKCE] domáhat v civilním řízení, soud dospěl k závěru, že i tento nárok není v příčinné souvislosti s nezákonným rozhodnutím žalované, když výsledek trestního řízení v případě, že by nebylo vydáno nezákonné rozhodnutí, nelze předem předjímat a v tomto směru nemůže soud vyjít ze skutečnosti, že v trestním řízení by byl vydán ve vztahu k obviněnému odsuzující rozsudek a v případě odsuzujícího rozsudku by žalobcům zároveň bylo přiznáno právo na náhradu škody. Je pravdou, že pokud by obviněný byl uznán vinným a žalobci by byli odkázáni do občanskoprávního řízení se svým nárokem na náhradu škody, že by nemuseli platit soudní poplatek, na druhou stranu pokud by žalobci byli plně úspěšní v tomto řízení (řízení vedené u MS v Praze pod sp.zn. [REDAKCE], nárok na zaplacení soudního poplatku by jim vznikl ve vztahu k žalované, tj. S. [REDAKCE] M. [REDAKCE] kdy žalobci a) byla přiznána pouze alikvotní část tohoto poplatku dle míry poměru jeho úspěchu ve sporu se S. [REDAKCE] M. [REDAKCE]. Z těchto důvodů i v tomto případě, má soud za to že pravou příčinou ke vzniku škody spočívající v zaplaceném soudní poplatku je jednání S. [REDAKCE] M. [REDAKCE] kterého se měl dopustit ve vztahu k žalobcům a nikoliv nezákonné rozhodnutí žalované. Proto i v tomto nároku byla žaloba zamítnuta (výrok III.)
26. O náhradě nákladů řízení (výrok IV.) soud rozhodl dle ustanovení § 142 odst. 1 o. s. ř. tak, že žalobkyně je povinna nahradit žalované náklady řízení ve výši 600 Kč, jelikož žalovaná měla ve věci plný úspěch. Náhradu nákladů řízení představuje paušální náhrada hotových výdajů podle § 151 odst. 3 o. s. ř. za provedené úkony (vyjádření ve věci samé a účast na jednání dne 24.1.2019) ve výši 300 Kč za úkon podle § 2 odst. 3 vyhlášky č. 254/2015 Sb.. Soud proto rozhodl tak, jak uvedeno ve výroku II. rozsudku.
27. Lhůta k plnění ve výroku o nákladech řízení byla stanovena v souladu s ustanovením § 160 odst. 1 část věty první před středníkem o. s. ř.; k určení lhůty delší nebo stanovení plnění ve splátkách neshledal soud důvod.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání ve lhůtě 15 dnů od doručení písemného vyhotovení a to k Městskému soudu v Praze prostřednictvím soudu.

Nesplní-li povinný, co mu ukládá vykonatelné rozhodnutí, lze se domáhat nařízení výkonu rozhodnutí (nařízení exekuce).

Praha 24. ledna 2019

Mgr. Karolína Šorbanová, v. r.
soudkyně

shodu s prvopisem potvrzuje Nikola Matesová.